UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

Visual Library

quòd vehementer in Iudaismo quæ antè cõuersationẽ meã enim audistis
13 שמעתון גיר הופכי דמן קדים רביהודיותא דיתיראית
& excellentior eam fui & vastans Dei Ecclesiam sum persecutus
13 Audistis enim conuersationem meam aliquando in Iudaismo, quoniã supra modum persequebar Ecclesiam Dei, & expugnabam illam,
רדף הוית עדתה דאלהא והרב הוית לה ; 14 ומתיתר
in cognatione mea q̃ erãt annorũ meorũ filij multi quãm multo in Iudaismo erã
14 Et proficiebam in Iudaismo supra multos coætaneos meos in genere meo, abundãtiùs æmulator existens paternarũ mearum traditionum.
הוית ביהודיותא טב מן סגיאא בני שני דאית הוו בטוהמי
autem voluit cùm patrũ meorũ in doctrina eram zelans & excellẽtiùs
15 Cùm autem placuit ei qui me segregauit ex vtero matris meæ, & vocauit per gratiam suam:
ויתיראית טאן הוית ביולפנא דאבהי ; 15 כד צבא דין
vt reuelaretur per grãm suã & vocauit me matris meæ vtero ab q̃ segreg. me ille
הו מן דפרשני מן כרסי אמי וקרני בטיבותה ; 16 דנגלא
carni reuelaui non hora cadẽ intergẽtes vt eũ annuntiarẽ per me Filiũ ei
16 Vt reuelaret Filium suũ in me, vt euangelizarem illum in Gentibus, continuò non acquieui carni & sanguini.
ברה בי דאסבריוהי בעממא בר שעתה לא גלית לבסרא
qui Apostolos ad in Ierusalem profectus sum neque & sanguini
ולדמא ; 17 ולא אזלת לאורשלם לות שליחא דמן
in Damascum reuersus sum & rursum in Arabiam profectus sum sed ante me
17 Neque veni Ierosolymã ad antecessores meos Apostolos, sed abij in Arabiã, & iterũ reuersus sum Damascũ.
קדמי אלא אזלת לארביא ותוב הפכת לדרמסוק ;
Cepham vt viderem in Ierusalem profectus sum annos tres & post
18 ומן בתר תלת שנין אזלת לאורשלם דאחזא לכאפא
ex antem alium decem quinque dies apud eum & mansi
18 Deinde post annos tres veni Ierosolymam videre Petrum, & mansi apud eum diebus quindecim.
וקיית לותה יומתא חמשת עסר ; 19 לאחרין דין מן
hæc Domini nri fratrẽ ipsius Iacobum nisi vidi non Apostolis
19 Alium autem Apostolorum vidi neminem, nisi Iacobum frattrem Domini.
שליחא לא חזית אלא אן ליעקוב אחוהי דמרן ; 20 הלין
ego mentior quia non Deo coram ecce vobis ego quæ scribo autẽ
20 Quæ autem scribo vobis, ecce coram Deo, quia non mentior.
דין דכתב אנא לכון הא קדם אלהא דלא מכדב אנא ;
& Ciliciæ Syriæ in regiones veni hæc post
21 ומן בתר הלין אתית לאתרותא דסוריא ודקיליקיא ;
quæ in Christo illæ quæ in Iudæa Ecclesiæ de facieb me erãt cognoscẽtes neque
21 Deinde veni in partes Syriæ & Ciliciæ.
22 ולא ידעין הוו לי באבין עדתא דביהוד הלין דבמשיחא ;
erat persequens antè qui quòd is fuerãt audientes tantum hoc sed
22 Eram autem ignotus facie Ecclesiis Iudęæ, quę erant in Christo:
23 אלא הדא בלחוד שמעין הוו דהו דמן קדים רדף הוא
oppugnãs tempus ante quam ab illam fidem euangelizat ecce nunc nos
23 Tantùm autem auditum habebant, Quoniam qui persequebatur nos aliquando, nunc euangelizat fidem, quã aliquando expugnabat.
לן השא הא מסבר הימנותא די דמן קדם זבנא מסחף
Deum in me erant & glorificantes eras
24 Et in me clarificabant Deum.
הוא ; 24 ומשבחין הוו בי לאלהא ;
Patrum 2 caput
קפלאון ב דאבהתא

CAP. II.

13 ἠκούσατε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφήν ποτε ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ, καὶ ἐπόρθουν αὐτήν· 14 καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου, περισσοτέρως ζηλωτὴς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων. 15 ὅτε δὲ εὐδόκησεν ὁ θεὸς ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρός μου, καὶ καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ, 16 ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοί, ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσι, εὐθέως οὐ προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι· 17 οὐδὲ ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς τοὺς ἐμοῦ ἀποστόλους· ἀλλ' ἀπῆλθον εἰς Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν. 18 ἔπειτα μετὰ ἔτη τρία ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα ἱστορῆσαι Κηφᾶν, καὶ ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε. 19 ἕτερον δὲ τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον, εἰ μὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ κυρίου. 20 ἃ δὲ γράφω ὑμῖν, ἰδοὺ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, ὅτι οὐ ψεύδομαι. 21 ἔπειτα ἦλθον εἰς τὰ κλίματα τῆς Συρίας καὶ τῆς Κιλικίας. 22 ἤμην δὲ ἀγνοούμενος τῷ προσώπῳ τοῖς ἐκκλησίαις τῆς Ἰουδαίας ταῖς ἐν Χριστῷ· 23 μόνον δὲ ἀκούοντες ἦσαν, ὅτι ὁ διώκων ἡμᾶς ποτὲ νῦν εὐαγγελίζεται τὴν πίστιν ἣν ποτὲ ἐπόρθει· 24 καὶ ἐδόξαζον ἐν ἐμοὶ τὸν θεόν. Κεφ. β.

1 DEINDE post annos quatuordecim, iterum ascendi Ierosolymam cum Barnaba, assumpto & Tito.

2 Ascendi autem secundum reuelationem, & contuli cum illis Euangelium quod prædico in Gentibus, seorsum autem ijs qui videbantur aliquid esse, ne forte in vacuum currerem, aut cucurrissem.

3 Sed neque Titus qui mecum erat, cùm esset Gentilis, compulsus est circuncidi:

4 Sed propter subintroductos falsos fratres qui subintroieruut explorare libertatem nostram, quam habemus in Christo Iesu, vt nos in seruitutem redigerent.

5 Quibus neque ad hotam cessimus subiectioni: vt veritas Euangelij permancat apud vos.

6 Ab ijs autem qui videbantur esse aliquid, quales aliquando fuerint, nihil mea interest. Deus personam hominis non accipit: mihi enim qui videbantur esse aliquid, nihil contulerunt.

7 Sed contrà, cùm vidissent quòd credirum est mihi Euãgelium præputij, sicut & Petro circuncisionis.

8 Qui enim operatus est Petro in apostolatum circuncisionis, operatus est & mihi inter Gentes,

6 Et cùm cognouissent gratiã quæ data est mihi, Iacob' & Cephas & Ioannes, qui videbãtur columnę esse, dexteras dedetũt mihi & Barnabæ societatis, vt nos in Gentes, ipsi autem in circũcisionem:

in Ierusalem ascendi annos quatuordecim ante ab vrbe condita
הוברין מן קדם ארבעסרא שנין סלקת לאורשלם
per reuelationẽ autem ascendi Titum mecum & duxi Barnabam
סתבא ודברת עמי לטטוס: 2 סלקת דין בגלינא
& ostendi ipsum inter Gentes sum quod prædicans Euangelium eis & posui
ית לדון סברתא דמכרז אנא בעממא והויתה
ne & eos inter me essent quòd aliquid erant qui reputati illi
לדון דמסתברין הוו דמדם איתיהון ביני ולהון דם
qui mecum Titus etiam essem currens aut cucurrissem frustra
ליאת רהטת או רהט אנא: 3 אף טטוס דעמי
fratres autem propter vt circuncideretur fuit coactus non erat qui Graecus
אתאהוא לא אתאנס דנגזור: 4 מטל דין אחא
in Iesu nobis quæ est libertatem vt explorarent ad nos qui ingressi sunt
דאלו עלין דנגשון הארותא דאית לן בישוע
hora plena non etiam vt in seruitutem me redigerent in Christo
מיא אכנא דנשעבדוני: 5 אף לא מלא שעא
apudvos permaneret Euangelij vt veritas ad subiectionẽ eorũ obtemperarem
אמין לשועברהון דשררה דסברתא נקוא לותכון:
non fuerint verò qui aliquid quòd essent qui reputabãtur autem illi
הון דין דמסתברין דאיתיהון מדם מן דין איתיהון לא
ipsi verò illi accipit non hominis filiorũ facies enim Deus mihi
ליאלהא ניר באפי בני נשא לא נסב הנון דין הנון
enim viderunt aliter sed mihi addiderunt non illi
הם לא אוספו לי: 7 אלא אחרניאית חזו גיר
Cephæ concreditum est sicut præputij Euãgeliũ quod cõcreditũ est
אמנת סברתא דעורלותא איך דאתהימן כאפא
in Apostolatu in Cepham qui efficax fuit enim is circuncisionis
בשליחותא: 8 הו גיר דחפט לכאפא בשליחותא
cognouissent &cùm Gentium in apostolatu in me etiam efficax fuit circuncisionis
דיוא הפט אף לי בשליחותא דעממא: 9 וכד ידעו
qui reputati illi & Ioannes & Cephas Iacobus mihi quæ data est
ליוא דאתיהבת לי יעקוב וכאפא ויוחנן הנון דמסתברין
& Barnabæ mihi dederunt societatis dexteram columnæ quòd essent
ון דאתיהון עמודא ימינא דשותפותא יהבו לי ולברנבא
in circuncisione & ipsi in Gentibus
ון בעממא והנון בגזורתא:

1 Ἔπειτα διὰ δεκαπεντέτους ἐπὶ πάλιν ἀνέβην εἰς Ἱεροσόλυμα μετὰ Βαρνάβα, συμπαραλαβὼν καὶ Τίτον.
2 ἀνέβην δὲ κατὰ ἀποκάλυψιν, καὶ ἀνεθέμην αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον ὃ κηρύσσω ἐν τοῖς ἔθνεσι, κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς δοκοῦσι, μή πως εἰς κενὸν τρέχω, ἢ ἔδραμον.
3 ἀλλ' οὐδὲ Τίτος ὁ σὺν ἐμοὶ ἑλληνικὸς ὤν, ἠναγκάσθη περιτμηθῆναι.
4 διὰ δὲ τοὺς παρείσακτους ψευδαδέλφους, οἵτινες παρεισῆλθον κατασκοπῆσαι τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν ἣν ἔχομεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα ἡμᾶς καταδουλώσωσιν.
5 οἷς οὐδὲ πρὸς ὥραν εἴξαμεν τῇ ὑποταγῇ, ἵνα ἡ ἀλήθεια τοῦ εὐαγγελίου διαμείνῃ πρὸς ὑμᾶς.
6 Ἀπὸ δὲ τῶν δοκούντων εἶναί τινες, ὁποῖοι ποτε ἦσαν, οὐδέν μοι διαφέρει· πρόσωπον ὁ θεὸς ἀνθρώπου οὐ λαμβάνει. ἐμοὶ γὰρ οἱ δοκοῦντες, οὐδὲν προσανέθεντο.
7 ἀλλὰ τοὐναντίον, ἰδόντες ὅτι πεπίστευμαι τὸ εὐαγγέλιον τῆς ἀκροβυστίας, καθὼς Πέτρος τῆς περιτομῆς.
8 ὁ γὰρ ἐνεργήσας Πέτρῳ εἰς ἀποστολὴν τῆς περιτομῆς, ἐνήργησε καὶ ἐμοὶ εἰς τὰ ἔθνη.
9 καὶ γνόντες τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν μοι, Ἰάκωβος καὶ Κηφᾶς καὶ Ἰωάννης, οἱ δοκοῦντες στῦλοι εἶναι, δεξιὰς ἔδωκαν ἐμοὶ καὶ Βαρνάβᾳ κοινωνίας· ἵνα ἡμεῖς εἰς τὰ ἔθνη, αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν περιτομήν.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ipsum vt illud mihi & curæ fuit memores essemus vt pauperum tantùm
10 בלחוד דלמסכנא הוין עהדין ואתבטל לידהי הדא
agerem
אעבריה :
diei omnis
דכליום
quoniam eũ coargui in facies ipsius in Antiochiã Cephas autem venisset cùm
11 כד אתא דין כאפא לאנטיוכי באפוהי אכסתה מטל
circa à homines venissent non quòd adhuc in eo erant offensi
דמתתקלין הוו בה : 12 דעד לא נאתון אנשא מן לות
animã suã erat subducẽs verò venissent cùm erat comedens Gẽtib⁹eũ Iacobum
יעקוב עם עממא אכל הוא כד אתו דין נגד הוא נפשה
& coniecti circuncisione qui ex illis ab erat timens quia & separãs
ופרש מטל דדחל הוא מן הנון דמן גזרתא : 13 ואתרמיו
Barnabas vt etiam ita qui Iudæi relqui etiam in hoc cum eo erant
הוו עמה לדא אף שרבא דיהודיא הכנא דאף ברנבא
incederent quòd non viderem & cùm facies eorum ad accipiẽdũ erat adductus
אתדבר הוא למסב באפיהון : 14 וכד חזית דלא אזלין
coram Cephæ dixi Euangelij in veritate rectà
תריצאית בשרירה דאונגליאון אמרת לכאפא לעין
Iudaicè & non tu viuis gentiliter es Iudæus tu si omnibus
כלהון אן אנת יהודיא אנת ארמאית חי אנת ולא יהודאית
enim nos si viuant vt Iudaicè Gentes tu cogis quomodo
איכנא אלין אנת לעממא דיהודאית נחון : 15 אן חנן גיר
quoniam peccatores Gentibus ex sumus & non sumus Iudæi natura nrã qui ex
דמן כינן יהודיא חנן ולא הוין מן עממא חטיא : 16 מטל
sed Legis operibus ex hominis filius iustificatur quòd non scimus
דידעינן דלא מזדרק בר נשא מן עבדא דנמוסא אלא
Christum Iesum in ipsum nos etiam Christi Iesu per fidem
בהימנותא דישוע משיחא אף חנן בה בישוע משיחא
operibus ex & non iustificemur Christi fide vt ex credimus
הימנן דמן הימנותא דמשיחא נזדרק ולא מן עבדא
caro omnis iustificatur non Legis opetibus ex quoniam Legis
דנמוסא מטל דמן עבדא דנמוסא לא מזדרק כל בסר :

10 Tantùm vt pauperum memores essemus : quod etiã solicitus fui hoc ipsum facere.

11 Cùm autem venisset Petrus Antiochiam, in faciem ei restiti, quia reprehensibilis erat.

12 Priùs enim quàm venirent quidam à Iacobo, cum Gentibus edebat: cùm autem venissent, subtrahebat & segregabat se, timens eos qui ex circuncisione erant.

13 Et simulationi eius consenserunt cæteri Iudæi, ita vt & Barnabas duceretur ab eis in illam simulationem.

14 Sed cùm vidissem quòd non recte ambularent ad veritatem Euangelij, dixi Cephæ coram omnibus, Si tu cùm Iudęus sis, Gentiliter viuis, & non Iudaicè: quomodo Gentes cogis Iudaizare?

15 Nos natura Iudęi, & non ex Gentibus peccatores.

16 Scientes autem quòd non iustificatur homo ex operibus Legis, nisi per fidem Iesu Christi: & nos in Christo Iesu credimus, vt iustificemur ex fide Christi, & non ex operibus Legis. propter quod ex operibus Legis non iustificabitur omnis caro.

10 μόνον δὲ τῶν πτωχῶν ἵνα μνημονεύωμεν· ὃ καὶ ἐσπούδασα αὐτὸ τοῦτο ποιῆσαι. 11 Ὅτε δὲ ἦλθε Πέτρος εἰς Ἀντιόχειαν, κατὰ πρόσωπον αὐτῷ ἀντέστην· ὅτι κατεγνωσμένος ἦν. 12 πρὸ τοῦ γὰρ ἔλθειν τινὰς ἀπὸ Ἰακώβου, μετὰ τῶν ἐθνῶν συνῆσθιεν· ὅτε δὲ ἦλθον, ὑπέστελλε καὶ ἀφώριζεν ἑαυτὸν, φοβούμενος τοὺς ἐκ περιτομῆς· 13 καὶ συνυπεκρίθησαν αὐτῷ καὶ οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι· ὥστε Βαρνάβας συναπήχθη αὐτῶν τῇ ὑποκρίσει. 14 ἀλλ' ὅτε εἶδον ὅτι οὐκ ὀρθοποδοῦσι πρὸς τὴν ἀλήθειαν τοῦ εὐαγγελίου, εἶπον τῷ Πέτρῳ ἔμπροσθεν πάντων, εἰ σὺ Ἰουδαῖος ὑπάρχων, Ἐθνικῶς ζῇς καὶ οὐ Ἰουδαϊκῶς, πῶς τὰ ἔθνη ἀναγκάζεις Ἰουδαΐζειν; 15 ἡμεῖς φύσει Ἰουδαῖοι, καὶ οὐκ ἐξ ἐθνῶν ἁμαρτωλοί· 16 εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου, ἐὰν μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ, καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου· διότι ἐξ ἔργων νόμου οὐ δικαιωθήσεται πᾶσα σάρξ.

17 Quòd si quærentes iustificari in Christo, inuenti sumus & ipsi peccatores: nunquid Christus peccati minister est? Absit.

18 Si enim quæ destruxi, iterum hęc reędifico: pręuaricatorem me constituo.

19 Ego enim per Legem, Legi mortuus sum, vt Deo viuam: Christo confixus sum cruci.

20 Viuo autem iam non ego: viuit verò in me Christus. Quòd autem nunc viuo in carne, in fide viuo Filii Dei, qui dilexit me, & tradidit semetipsum pro me.

21 Non abijcio gratiã Dei. Si enim per Legem iustitia, ergo gratis Christus mortuus est.

CAP. III.

1 O Insensati Galatæ, quis vos fascinauit, non obedire veritati, antè quorum oculos Iesus Christus proscriptus est, & in vobis crucifixus?

2 Hoc solùm à vobis volo discere, Ex operibus Legis Spiritum accepistis, an ex auditu fidei?

3 Sic stulti estis, vt cùm Spiritu cœperitis, nunc carne consumamini?

4 Tanta passi estis sine causa? si tamen sine causa.

nobis reperimur per Christum vt iustificemur quærimus ergo
ואן דין כד בעינן דנזדדק במשיחא אשתכחן לן
peccati est minister Christus Iesus ergo
חטאין משיחא מרין ישוע משיחא משמשנא הו דחטיתא
ego ædifico ea rursum quæ demolitus sum ea enim si
אן ניר לאילין דסתרת תוב להין בנא אנא
enim ego ego mandatum super transgredior alia me
אן על נשפי דעבר על פוקדנא אנא ; 19 אנא ניר
& eum viuam vt Deo mortuus sum Legi
דיי אלהא אתקטל לנמוסא מיתת דלאלהא אחא ; 20 ועם
in me viuit sed sum viuens ego non & proinde sum crucifixus
ביי איקר אנא ומכיל לא הוא אנא חי אנא אלא חי בי
ipse per fidem in carne sum viuens quam nunc & luor
ביי והנא דהשא חי אנא בבסר בהימנותא הו
pro me animam suã & dedit qui dilexit me is sum viuens Dei
ביי אלהא חי אנא הו דאחבני ויהב נפשה חלפי ;
est Legis per manũ enim si Dei gratiam ego
אן אנא טיבותה דאלהא אן ניר ביד נמוסא הי
mortuus est gratis Christus
ביי משיחא מגן מית ;
3 caput
קפלאון ג
ipse quasi quia ecce vos fascinauit quis Galatæ
אן הכדי דעינא גלטיא מנו חסס בכון דהא איך הו
crucifixus Christus Iesus oculos vestros ante erat
ביי מר הוא קדם עיניכון ישוע משיחא כד צליב ;
Legis operibus ex à vobis vt cognoscam ego cupio solùm
אן גלחוד צבא אנא דארע מנכון מן עבדא דנמוסא
stulti ita fidei auditu ex an Spiritum
אן הכדן הוא אן מן שמעא דהימנותא ; 3 הכנא סכלין
estis perficientes in carne & nunc in Spiritu
אן דשריתון ברוחא והשא בבסר משלמין אנתון ;
frustrà verò & vtinam sustinuistis frustrà omnia
אן דלהין כלהין איקא ה סיברתון ואשתוף דין איקא ;

17 εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χριστῷ, εὑρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἁμαρτωλοί, ἆρα Χριστὸς ἁμαρτίας διάκονος; μὴ γένοιτο. 18 εἰ γὰρ ἃ κατέλυσα ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην ἑαυτὸν συνίστημι. 19 ἐγὼ γὰρ νόμου, νόμῳ ἀπέθανον, ἵνα θεῷ ζήσω, Χριστῷ συνεσταύρωμαι. 20 ζῶ δὲ, οὐκ ἔτι ἐγώ, ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός· τὸ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκὶ, ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ τοῦ ἀγαπήσαντός με, καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ. 21 οὐκ ἀθετῶ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ· εἰ γὰρ διὰ νόμου δικαιοσύνη, ἄρα Χριστὸς δωρεὰν ἀπέθανεν.

Κεφ. γ.

1 Ὦ ἀνόητοι Γαλάται, τίς ὑμᾶς ἐβάσκανεν, οἷς κατ' ὀφθαλμοὺς Ἰησοῦς Χριστὸς προεγράφη, ἐν ὑμῖν ἐσταυρωμένος; 2 τοῦτο μόνον θέλω μαθεῖν ἀφ' ὑμῶν, ἐξ ἔργων νόμου τὸ πνεῦμα ἐλάβετε, ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως; 3 οὕτως ἀνόητοί ἐστε, ἐναρξάμενοι πνεύματι, νῦν σαρκὶ ἐπιτελεῖσθε; 4 τοσαῦτα ἐπάθετε εἰκῇ; εἰ καὶ εἰκῇ.